

Χειροτονία Πρεσβυτέρου από τον Επίσκοπο Τεγέας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Δάρα Μαντινείας λειτούργησε την Κυριακή των αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, 13 Ιουνίου 2021, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος, με τα προβλεπόμενα μέτρα κατά της επιδημίας του κορωνοϊού.

Κατά τη διάρκεια της αναιμάκτου Θυσίας, ο Θεοφιλέστατος, κατ' εντολήν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλεξάνδρου, τέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου Αλεξάνδρου Προκόπου.

Ο νέος Ιερέυς είναι υιός του Ιερέως Δημητρίου Προκόπου, έγγαμος και πατέρας ενός αγοριού. Μαθήτευσε στην Πατμιάδα Πατριαρχική Σχολή και απεφοίτησε από το Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών.

Στον λόγο του, ο χειροτονούμενος δοξολόγησε τον ελεήμονα Θεό, που τον αξιώνει της μεγάλης Χάριτος της Ιερωσύνης, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για τις ευεργεσίες και την αγάπη του, τους γεννήτορές του και τα αδέρφια του, τη σύζυγο και το παιδί τους και όσους τον στήριξαν στην απόφασή του να ενδυθεί το τίμιο και άγιο ράσο.

Ο χειροτονών, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος, στην αντιφώνησή του, αναφέρθηκε στην αξία της Ιερωσύνης και στην σταυροαναστάσιμη πορεία του Κληρικού, η οποία αποκούμπι στις δυσκολίες θα έχει την Αγία Τράπεζα, το Ποτήριο της Ζωής και το ωμόφορο του Μητροπολίτου του.

Με φόβο Θεού θα προοδεύει πνευματικά και θα παίρνει δύναμη από τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, τα οποία θα μεταδίδει στους Χριστιανούς, τους οποίους πρέπει να σέβεται, να αγαπά και να θυσιάζεται γι' αυτούς.

Αναλυτικά, ο χειροτονητήριος λόγος από την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου Αλεξάνδρου Προκόπου:

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Δ. ΠΡΟΚΟΠΟΥ

Θεοφιλέστατε και πολυσέβαστε Επίσκοπε της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Τεγέας κ. κ. ΘΕΟΚΛΗΤΕ,
Σεβαστοί μου Πατέρες,
Σεβαστοί ενορίται,
Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι του Ιερού τούτου Ναού,
Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Με βαθειά επίγνωση, για το ύψος της τιμής και το μέγεθος της ευθύνης, προσέρχομαι σήμερα για να λάβω τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, απεσταλμένος της Εκκλησίας, προς Λαόν ευσεβή. Γνωρίζω, ότι η οδός προς την Ιερωσύνη οδηγεί στον Γολγοθά και ότι η ιερατική διακονία θα είναι κατ' εξοχήν «σταυρώσιμος». Το δέ Επιτραχήλιον, το οποίον θα τεθεί μετ' ολίγον επ' εμού, από των τίμιων χειρών σας, Θεοφιλέστατε, αν και υφασμάτινον, εν τούτοις συμβολίζει την ευθύνην της σωτηρίας των ψυχών, των οποίων θα μου αναθέσει η Εκκλησία

και θα καταστεί δι' εμέ αιτία πολλών δοκιμασιών.

Γνωρίζω, επίσης, ότι κατά τους χρόνους που διερχόμεθα, όπου η αμαρτία έχει πλεονάσει και οι «άρχές καί έξουσίες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» επιβάλλουν όσο ποτέ άλλοτε την κακία και την πονηρία στους ανθρώπους, σε χρόνους, όπου η ύλη και το χρήμα έχουν κυριεύσει τον άνθρωπο και τον έχουν απομακρύνει απ' τα πολύτιμα πνευματικά αγαθά, σε ημέρες κρίσεως της θρησκευτικής πίστεως και ανατροπής των αξιών, ο Ιερέυς είναι ομολογητής και μάρτυς.

Σ' αυτούς, όμως, τους χρόνους αξιώνομαι σήμερα, να συμμετάσχω στην μαρτυρική Ιερωσύνη της Εκκλησίας του Χριστού. Όχι για να διακονηθώ, αλλά για να διακονίσω! Όχι για να δοξασθώ, αλλά για να προσφέρω! Γίνομαι Ιερέυς, όχι για να διαπρέψω, αλλά για να διακονίσω τις ψυχές, τις οποίες μου εμπιστεύεται από σήμερα η Εκκλησία και οι οποίες είναι «Σῶμα Χριστοῦ», και να σηκώσω τον Σταυρό μου, για να ξεκινήσω την πορεία μου προς τον Γολγοθά. Σταυρός, ο οποίος θα είναι για 'μένα καύχημα. Γνωρίζω, επίσης, ότι ο Λαός του Θεού, θα ζητήσει από τον Ιερέα τη γνησιότητα της Ορθοδόξου πίστεως και της ζωντανής μαρτυρίας της αγάπης του Χριστού.

Ο Ιερέυς πρέπει να είναι μιμητής του λόγου του αποστόλου Παύλου: «τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω». Θέλω να γνωρίζετε, αγαπητοί μου, ότι ως Ιερέυς έρχομαι ουχί «ἵνα θύσω καί ἀπολέσω», αλλά για να αφοσιωθώ εις έργον διακονίας, αφού εις την Εκκλησίαν «ὅς ἐάν θέλη ... μέγας γενέσθαι, ἔσται πάντων διάκονος». Θα διαφυλάξω την Ορθόδοξον πίστη, όχι μόνο προσευχόμενος, αλλά και αγωνιζόμενος, κάτω από την σκέπη του Πανάγαθου Θεού και Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος.

Σήμερα, αγαπητοί μου, «Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν». Και όχι μόνο σήμερα, αλλά και κάθε φορά που η αγία μας Εκκλησία, δια χειρών των σεπτών Αρχιερέων της, τελεί το Μυστήριο της Ιερωσύνης και χρίει Λειτουργούς των του Χριστού αγίων και αχράντων Μυστηρίων, εις έργον διακονίας εις την Εκκλησία και εις τον κόσμο. Σήμερα, αγαπητοί μου, είναι η προσωπική μου Πεντηκοστή, η οποία, όμως, δεν είναι ιδιωτική μου υπόθεση, αλλά γεγονός όλης της Εκκλησίας. Και τούτο, διότι οι Ιερείς δεν χειροτονούνται για να εξυπηρετήσουν προσωπικά τους καθήκοντα, αλλά για να δοθούν εις την Εκκλησίαν, για την οποία ο Χριστός «ἐαυτὸν παρέδωκεν ... ἵνα αὐτήν ἁγιάσῃ ... μή ἔχουσιν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾗ ἁγία καὶ ἄμωμος».

Ευχαριστώ τον Πανάγαθο και Ελεήμονα Κύριο, που με εξέλεξε και με τοποθετεί σ' αυτή τη θέση. Η εκλογή είναι του Θεού: «Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγεται καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ

καρπός ὑμῶν μένει». Η Ιερωσύνη, κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, «τελεΐται μέν επί τῆς γῆς, τάξιν δέ ἔχει ἐπουρανίων ταγμάτων». Δια τοῦτο οι Ιερεΐς πρέπει να εΐναι πάντοτε αγνοΐ, έχοντες καθαρά την καρδιά, όσο προσεγγΐζουν τον Χριστό, το Σώμα του και το Αΐμα Του.

«Μακάριοι οΐ καθαροΐ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοΐ τόν Θεόν ὄψονται»! Βλέποντας η εμῆ ελαχιστότης το μεγαλεΐο της Ιερωσύνης, έρχονται στον νού μου τα λόγια της Θεΐας Λειτουργΐας: «Οὐδεΐς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταΐς σαρκικαΐς ἐπιθυμίαις καΐ ἡδοναΐς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγΐζειν ἢ λειτουργεΐν σοι, Βασιλεῦ τῆς Δόξης». Μ' αὐτά τα λόγια τονΐζεται η αναξιότητα των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι εΐναι προσκολλημένοι στα γῆϊνα, στα υλικά και φθαρτά, «ῶν πρῶτος εΐμί ἐγώ», να γίνονται Λειτουργοΐ του Υψίστου. Παρά ταῦτα, «ἁμαρτωλός ὢν», «πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καΐ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι».

Γνωρίζοντας, λοιπόν, το μεγαλεΐο και το ὕψος της Ιερωσύνης και έχοντας επίγνωση της αναξιότητος και αμαρτωλότητός μου, «τρέμω», βλέποντας ὅτι εντός ολίγου θα λάβω τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και θα εΐμαι αὐτός που θα διαμελΐζω «τόν μελΐζόμενον καΐ μή διαιρούμενον, τόν ἐσθιόμενον καΐ μηδέποτε δαπανόμενον». Πώς τα χέρια μου τα αμαρτωλά, θα κρατήσουν το Σώμα και το Αΐμα του Χριστού; Πώς τα ακάθαρτά μου χεΐλη και βέβηλα και η ακαθαρτωτέρα μου γλῶσσα θα αναπέμψουν ὕμνους στον Θεό; Πώς οι οφθαλμοΐ μου, οι εστραμένοι εις την γῆ, θα δούν τα μεγαλεΐα του Θεού; Πώς τα ὠτα μου, ὅπου με περιέργεια στρέφονται στα κοσμικά ακούσματα, θα ακούσουν ἄρρητα ρήματα; Πώς τα πόδια μου, που πατούν στη γῆ, θα σταθούν στο Θυσιαστήριο, το οποίο εΐναι εις τύπον του επουρανΐου Θυσιαστηρίου; Πώς το ανάξιο σώμα μου θα δέχεται τον Κύριον της Δόξης, ο Οποΐος εΐναι «πῦρ τούς ἀναξίους φλέγων»;

Δια τούτο κράζω σοι· Κύριε, «δέξε με ὡς τόν ληστήν, ὡς τόν τελώνην καΐ ὡς τόν ἄσωτον»!

Σας παρακαλώ, Θεοφιλέστατε, σεβαστοΐ Πατέρες και αγαπητοΐ εν Χριστῷ αδελφοΐ, μή με εγκαταλείψετε τούτη τη στιγμή, αλλά δεηθείτε για 'μένα, να δεχθεί τις ικεσίες μου ο Θεός και να με αξιώσει ως Ιερέα, δια πρεσβειῶν της υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποΐνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρΐας, της γλυκυτάτης Μητέρας μας και Μητέρας του Θεού ημών, του αγΐου ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, του αγΐου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου Μυροβλήτου, του αγΐου ενδόξου Ευαγγελιστού, επιστηθΐου, φίλου, παρθένου και ηγαπημένου μαθητού του Κυρίου Ιωάννου του Θεολόγου, του εν Αγΐοις πατρός ημών Αλεξάνδρου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, και πάντων των Αγΐων.

Ευχηθήτε ο Παράκλητος, «τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρά τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται», Αυτὸς που «ἱερέας τελιεῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξε, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν» και «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», να με φωτίζει, να γίνει ποδηγέτης μου, οδηγώντας τα βήματά μου στη νέα μου πορεία, της οποίας αφετηρία είναι η σημερινή ημέρα.

Ευχαριστίες ἀπειρες εκφράζω τούτη την ώρα προς το σεπτὸ πρόσωπό του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ.κ. Αλεξάνδρου. Εκ βάθους καρδίας τον ευχαριστῶ και την αγία μας Εκκλησία για τη στήριξη και την ἀμέριστη συμπαράσταση που μου ἔδειξε, μέσω ημῶν και των συνεργατῶν του, αγκαλιάζοντάς με ἀπὸ τα παιδικά μου χρόνια μέχρι σήμερα. Οι ευχαριστίες μου προς το πρόσωπό του είναι θερμότερες και ἀναρίθμητες! Πάλιν καί πολλάκις υποβάλλω και ἐφράζω την ευχαριστία, την τιμή, την αγάπη, τον σεβασμό, την υπακοή.

Ευχαριστίες πολλές εκφράζω και σε σας, Θεοφιλέστατε καί σεβαστέ κατὰ πάντα Επίσκοπε Τεγέας κ. Θεόκλητε, για την αγάπη, τη στήριξη και την ἀμέριστη συμπαράσταση που μου δείξατε, ὅσο διάστημα η αγία μας Εκκλησία με αξίωσε να την υπηρετήσω ως ελάχιστος Διάκονος στην Μητροπολή μας. Για ὅλα σας ευχαριστῶ. Σε κάθε μου Λειτουργία, θα προσεύχομαι να σας δίνει ο Θεὸς δύναμη, να σας στηρίζει και να σας ενισχύει στο δύσκολο ἔργο, το οποίο ως Επίσκοπος επιτελείτε. Πάντοτε θα σας εἶμαι ευγνώμων.

Ευχαριστίες πολλές εκφράζω τούτη την ώρα προς ὅλους τους συνεργάτες του Μητροπολίτου μας, οι οποίοι με αγάπη και ταπείνωση προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στα Γραφεῖα της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας, καθώς και προς ὅλους τους Πατέρες της Μητροπόλεώς μας, που με αγκάλιασαν ἀπὸ την πρώτη στιγμή.

Ιδιαίτερα, ὁμως, θέλω να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδίας και με ἀμέριστη αγάπη, τον Πνευματικό μου πατέρα και οδηγό, τον Αιδεσιμώτατο Πρωτοπεσβύτερο και Αρχιερατικό Επίτροπο Λεβιδίου πατέρα Κωνσταντῖνο Πανουσόπουλο, ο οποίος με εὐλόγησε, δίδωντάς μου συμμαρτυρία, ὥστε να εὐρίσκομαι τούτη την ώρα σ αυτήν την ιερά θέση, ἐνώπιόν Θεοῦ καί ἀνθρώπων.

Γνωρίζοντάς από βρεφικής ηλικίας το ποιόν μου, ο Πνευματικός μου, καθώς και την ιδιαίτερη εκτίμηση αγάπη και σεβασμό, που του έχω, θεωρώντας τον δεύτερον πατέρα, τον ευχαριστώ θερμά και του υπόσχομαι, πώς θα τον έχω πάντα στην προσευχή μου και δεν θα τον πικράνω ποτέ, διότι, αν δεν ήταν αυτός ο καλόκαρδος, χρυσός και ταπεινός άνθρωπος, δεν θα ευρισκόμουν εδώ αυτήν την στιγμή.

Ευχαριστίες πολλές, εκφράζω τούτη την ώρα προς τους Αιδεσιμολογιωτάτους Πατέρες, Αρχιμανδρίτη Βενέδικτο Καρύδη, Σωτήριο Αθανασούλια και Ιωάννη Σουρλίγγα για την αγάπη, τη στήριξη και την πνευματική καθοδήγηση, που είχα όσο διάστημα τάχθηκα να υπηρετήσω τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ως Διάκονος. Πατέρες, για όλα σας ευχαριστώ. Σας ζητώ ταπεινά να με συγχωρέσετε για όσες φορές σας επίκρανα, είτε εν λόγω, είτε εν έργω. Για όλα σας ευχαριστώ, και πάντοτε θα σας είμαι ευγνώμων. Ευχαριστώ εγκάρδια και τους Ιεροψάλτες και Νεωκόρους του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Βασιλείου, για την αγάπη και την υπομονή των προς το πρόσωπό μου.

Ευχαριστώ τον μέχρι πρότινος συνδιάκονό μου πατέρα Γεώργιο Γκανά και του εύχομαι καλή Ιερωσύνη, καθώς και τον Ιεροδιάκονο πατέρα Χριστόφορο, για την αγάπη, τον σεβασμό και την συμπαράστασή τους όσο καιρό είμεθα Διάκονοι, και παρακαλώ να με συγχωρεσετε αν ποτέ σας επίκρανα.

Ευχαριστώ και τους ευλαβείς ενορίτας της κώμης ταύτης για την αγάπη, τη στήριξη, την καταδεκτικότητα και την αμέριστη συμπαράσταση, που έδειξαν προς το πρόσωπό μου. Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω τον προκάτοχό μου και συγχωριανό μου Πρεσβύτερο πατέρα Στυλιανό Πρεβεζιάνο, για την αγάπη του και την βοήθειά του.

Εκ βάθους καρδιάς ευχαριστώ όλους τους σεβάσμιους Πατέρες, που ήρθαν σήμερα εδώ να με τιμήσουν και να συμπροσευχηθούν μαζί μου. Ευχαριστώ πολύ τους συγγενείς της συζύγου μου, οι οποίοι με δέχτηκαν στην οικογένειά τους με αγάπη και με στήριξαν στο να εκπληρώσω τις επιθυμίες μου. Ιδιαίτέρως τους γονείς της, Δημήτριο και Μαρία, που με αγκάλιασαν σαν παιδί τους, και ζητώ να με συγχωρέσετε, αν σας επίκρανα κάποια στιγμή.

Ευχαριστώ τους λατρευτούς γονείς μου, Αιδεσιμώτατο Πρεσβύτερο Δημήτριο και πρεσβυτέρα Παναγιώτα, καθώς και τα αδέλφια μου Χαράλαμπο, Ιωάννη και Αθανασία, μετά των οικογενειών των. Θέλω πολλά να είπω γι' αυτούς τους σεβαστούς ανθρώπους, μα ο χρόνος δεν αρκεί αυτή την στιγμή. Συγχωρέστε με για όσες φορές σας στενοχώρησα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ, θέλω να ψελίσω δια

τους αναδόχους μου Ιωάννη και Αγγελική μετά των οικείων αυτών εις την μακρινή Νότια Αφρική, όπου η ευχή, η προσευχή και η αγάπη των με στηρίζουν στην έως τώρα πορεία μου.

Ευχαριστώ πολύ τους ανθρώπους που με ευεργέτησαν κατά τους χρόνους των σπουδών μου. Την Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Πάτμου. Τους Διευθυντάς και Καθηγητάς των Σχολών μου. Τους κ. Ματθαίο Μελιανό και Ευστάθιο Κόττορο της Πατριάδος Εκκλησιαστικής Σχολής, καθώς και τον Ιερομόναχο Ισίδωρο του Ιερού Σπηλαίου της Αποκαλύψεως Πάτμου. Τον Αιδεσιμώτατο πατέρα Δημήτριο Παπαγεωργίου και τον κ. Ιωάννη Κόττορο του Εκκλησιαστικού Ι.Ε.Κ Πατρών.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ θέλω, επίσης, να εκφράσω εις τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Πατρών κ. Χρυσόστομον και Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητον, διότι με στήριξαν και με στηρίζουν από μικρό παιδί, έχοντας μια θέση εις την καρδίαν μου! Είμαι βαθύτατα ευγνώμων, δίνοντάς μου δύναμη να συνεχίσω τον αγώνα μου.

Περισσότερως δε, τυγχάνω βαθύτατα ευγνώμων και ιδιαίτερα ευχαριστώ τη σύζυγό μου Καλλιόπη, η οποία στέκεται δίπλα μου, φύλακας αγγελός, και με στηρίζει ως «στύλος ἀκλόνητος», με βοηθά στο να εκπληρώνω τα όνειρά και τις επιθυμίες μου, με φροντίζει και με δέχεται με τα ελαττώματά μου και στην οποία οφείλω τα πάντα. Ευχαριστώ τον Παντοδύναμο και Πανοικτίρμονα Θεό, που με αξίωσε, πριν γίνω Πατήρ ως Ιερέυς, να γίνω πατήρ του δικού μας τέκνου, του Δημητρίου! Ένα χαμογελαστό, ευλογημένο, υγιέστατο παιδάκι, που στα μάτια του βλέπεις την αγάπη, την αλήθεια και τη Χάρη του Πανάγαθου Θεού!

Σε ευχαριστώ, Υπεραγία Θεοτόκε, αγία μου Σκέπη, που με διαφύλαξες όλα αυτά τα χρόνια. Και νυν, Μήτηρ του Κυρίου, δέξε τις ικεσίες μου και συνέχισε να είσαι για εμέ «Σκέπη αγία». «Σκέπη θεία», «σκέπασόν με ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου»!

Εκ βάθους καρδίας, όλους σας ευχαριστώ, που προσήλθατε εις την Θείαν Λειτουργίαν ταύτην, συμπροσεύχεσθε μαζί μου και με τιμάται με την παρουσία σας. «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην»!

Και νυν, Θεοφιλέστατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἑτοιμος κατά το ἐφικτόν, ἰδού, παρίσταμαι ἐνώπιόν Σας, ἕτοιμος νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, γιὰ νὰ λάβω ἐκ τῶν τιμίων χειρῶν Σας, τὶς πολυπόθητες, ἀγιώτατες εὐχὲς τῆς εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονίας μου

Θεοφιλέστατε! Καιρός του ποιῆσαι το Κυρίω! Δέσποτα ἅγιε Εὐλόγησον!
ΑΜΗΝ.

ΔΑΡΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, 13η ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΠΡΟΚΟΠΟΣ

Δείτε το πλούσιο φωτογραφικό υλικό:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ὁ Μυροβλύτης

ὁ ἅγιος

